

[Per Federspiel.]

det i virkeligheden drejer sig om kapitalerstatninger, men hvor den erstatningsberettigede vælger at lade sig beløbet udbetale som en årlig ydelse. Så vidt jeg har kunnet erfare, har man i de første tilfælde været tilbøjelig til ikke at beskatte ydelserne, men har betragtet dem som en kapitalerstatning, medens man i de andre tilfælde ikke har fundet hjemmel til at fritage disse ydelser for indkomstbeskatning, uanset at det i virkeligheden drejer sig om en ratevis udbetalt kapitalerstatning. Jeg vil mene, at det vil vise sig, at der også kommer andre spørgsmål frem under lovforslagets videre behandling i et udvalg.

Marie Antoinette von Lowzow: Det foreliggende lovforslag synes en retfærdighedsbehandling, som jeg på mit partis vegne meget gerne vil støtte. Jeg forstår, at der kan være enkelte punkter, således som det blev fremhævet af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), som det kunne være værd at se på i et udvalg, men de ligger noget uden for selve lovforslaget her.

Mit parti kan tilsige en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Else Zeuthen: Det radikale venstre mener, at det foreliggende lovforslag er meget rimeligt. Vi finder det naturligt i betragtning af den almindelige højnelse af lønninger og pensioner, at der også sker en regulering af de renteerstatninger, der ydes besættelsestidens ofre. Vi finder det i høj grad værd at støtte lovforslaget og vil gerne give vort tilsagn om en hurtig behandling af det.

Ayoø Herbøl: Vi kan fra retsforbundet tilslutte os, at der finder en regulering sted af erstatningerne til besættelsestidens ofre. Disse reguleringer er jo knyttet til lønningsskoven for statens tjenestemænd, og efter den nye lønningsskoven vedtagelse i 1958 vil det være nødvendigt, at der sker en forhøjelse af erstatningerne. Der må vel også yderligere finde en regulering sted efter det nye januarpristal.

Vi vil tilsige vor velvillige og helhjertede medvirken i et udvalgsarbejde.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fuglsang, er

forhindret i at være til stede, skal jeg på min gruppes vegne sige, at vi med glæde medvirker til den foreslåede regulering af erstatningerne til besættelsestidens ofre.

Jeg vil gerne ved dette forslags behandling rejse et spørgsmål, som også har været nævnt af en anden æret ordfører, nemlig om de sømands- og fiskerenker, som ikke har fået en tilsvarende erstatning. Ved forhandlingerne i folketinget i april 1957 blev det henstillet af hele udvalget til handelsministeren, at de 342 sømandsenker fik en tilsvarende erstatning som den, der gives i henhold til loven om besættelsestidens ofre.

Jeg ved ikke, om den højtærede socialminister, men det vil jeg tro, er i stand til at svare på, hvordan det er gået med denne henstilling: om de 342 sømandsenker har fået reguleret deres erstatninger administrativt. Så vidt jeg er orienteret, er det ikke gjort ved ændring af krigsulykkesforsikringsloven, men det kan være gjort administrativt. Det vil være af værdi for folketinget at få oplyst, om dette problem er klaret på en i henhold til hele folketingets opfattelse rigtig måde.

Et andet spørgsmål, jeg også gerne vil rejse, er, hvordan det går med forhandlingerne om erstatning til de personer, der var udsat for forfølgelser fra det national-socialistiske styre. Statsministeren sagde i sin åbningstale, at disse forhandlinger fortsattes, og det ville dog være af stor interesse for hele folketinget og for offentligheden at blive orienteret om, hvordan det går med disse forhandlinger.

For tiden udfoldes der fra Den tyske Forbundsrepublik regering energiske anstrengelser for at få stationeret våbendepoter, depoter med krigsmateriel og med alt andet djævelskab i Jylland, og der sættes ind for at få et venskab i stand mellem Vesttyskland og Danmark. Det ville dog være sømeligt, om de ledende kredse og de nazigeneraler, som står i spidsen for anstrengelserne for at få militærdepoter stationeret i Jylland, i stedet anstrengte sig for at søne deres brøde, om jeg må sige det sådan, fra besættelsestiden, således at sårene fra den tid kunne blive lægt, før de begyndte at tale om dansk-tysk venskab og at stille krav om militære anlæg i Jylland. Jeg tror, jeg kan sige på alle besættelsestidens ofres vegne, at de tænker med afsky og græm-